

T.B.M.M.

İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 23.10.2025
Sayı : 5313

36108

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanı Sayın Mahinur ÖZDEMİR GÖKTAŞ tarafından yazılı olarak cevaplandırılmasını; Anayasa'nın 98 ve İçtüzüğü'nün 96.maddeleri gereğince saygılarımla arz ederim.

Yasin ÖZTÜRK
Denizli Milletvekili
TBMM Kâtip Üyesi

KADINA ŞİDDET: SESSİZLİĞİN EN AĞIR SUÇU

Her gün yeni bir kadın cinayeti, her gün bir annenin, bir kız kardeşin, bir evladın hayattan koparılışını duyuyoruz. Artık haber bültenlerinin sıradanlaştığı, vicdanlarımızın taşlaştığı bir dönemin içindeyiz.

Kadına yönelik şiddet, bu Ülkenin sadece hukuki değil, ahlaki çöküşünün de en açık göstergesidir.

Devletin asli görevi, Vatandaş korumaktır. Kadınlar ise artık “korunma talep eden” değil, “hayatta kalmaya çalışan” bireyler hâline gelmiştir.

Koruma kararları kâğıt üzerinde kalıyor, 6284 sayılı yasa uygulanmıyor, kadınlar sığınma evine yerleşmeden öldürülüyor.

“Adalet” sisteminin yavaşlığı, “denetim” mekanizmalarının zayıflığı, “cezasızlık” kültürü bu vahşetin en büyük ortakları hâline gelmiştir.

Bir toplumda kadın güvende değilse, hiçbir çocuk güvende değildir.

Bir Ülkede kadın korkuyla yaşıyorsa, o Ülke gelişmiyor, sadece “susuyor” demektir.

Bugün hâlâ “Kadına yönelik şiddet artmadı, görünür oldu” diyebilen bir anlayış varsa; o anlayışın vicdanı kör, dili suskun, akli bahaneye sığınmıştır.

Kadına yönelik şiddet, bireysel bir öfke değil; toplumsal, siyasal ve kültürel bir krizdir.

Ve bu kriz karşısında bakanlıkların sessizliği, yalnızca suçluların cesaretini büyütür.

Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı’nın görevi, acıdan istatistik üretmek değil; bir tek kadının daha ölmemesi için sistem kurmaktır.

Bugün Devletin koruması altında öldürülen kadınların isimleri, her birinin ardından yapılan açıklamaları utanç vesilesi hâline getirmiştir.

Artık “gereken yapılacak” cümlesini değil, gereğinin yapıldığını görmek istiyoruz!

Bu Bağlamda;

- 1) Her hafta öldürülen kadınların isimleri raporlara “istatistik” olarak mı girecek, yoksa bu utanç gerçekten bitecek mi?
- 2) Bakanlığınızın “önleyici mekanizmaları” neden hâlâ sadece kâğıt üzerinde?
- 3) Koruma kararına rağmen öldürülen kadınların sorumluluğu kimde?
- 4) 6284 sayılı yasanın tam uygulanmamasının nedeni nedir? Yasa mı yetersiz, irade mi zayıf?
- 5) Kadın sığınma evleri neden yetersiz, neden kadınlar hâlâ sığınacak yer bulamıyor?
- 6) Kadına şiddeti önlemekle yükümlü bir bakanlık olarak, neden her cinayetten sonra sadece “kınama” açıklaması yapmakla yetiniyorsunuz?
- 7) Bu Ülkenin kadınları, kendilerini ne zaman gerçekten güvende hissedecek?